

[Duetoft]

Det betyder, at Danmark ikke er bedre end andre, og det betyder at vi skal passe på, at vi ikke holder os udenfor, fordi vi tror, vi skal være eksklusive. Hvor ofte har vi ikke i markedsdebatten og i EF-debatten hørt: uha, hvis alle de andre kom, det ville vel nok være forfærdeligt. Vi var ligesom bedre end alle andre, og det vil jeg gerne gøre op med. Det er vi ikke.

Vi støtter kulturudvekslingen, men i stedet for at tale om særpræg og egenart synes jeg hellere, vi skulle tale om fællesskab, når vi er sammen med andre nationer i Europa. Efter CD's opfattelse er kulturen med til at underbygge den vesteuropæiske, fælleseuropæiske tanke, den er med til at bygge op til en europæisk integration, som vi da også støtter.

Men – er der selvfølgelig så nogen, der kommer og siger – er du så ikke dansker længere?

Jeg havde et møde for et par dage siden i det nordjyske, og dér tillod jeg mig at spørge vendelboerne, om de ikke var vendelboer, selv om de var en del af Danmark. Det fik jeg en ret kraftig reaktion på. Jeg vil gerne her sige, at på samme måde kan man selvfølgelig være dansker samtidig med, at man er europæer. Men jeg synes, vi er ved at gøre os meget eksklusive og fortælle, at det at være dansker i sig selv er noget helt specielt, hvor det specielle vel er, at vi er en del af et andet fællesskab.

I øvrigt tror jeg, at vi i disse måneder og uger, hvor der sker så meget i Europa, nok er nødt til at se bort fra denne udveksling mellem nationalstater. Jeg tror, at vi i meget højere grad vil se en regionalisering. Og jeg tror, at man kulturpolitisk for fremtiden vil være mere interesseret i, at den ene side af Rhinen og den anden side af Rhinen har en fælles kultur, end at Bonn og Paris har en fælles kultur. Vi vil opdage, at der er enklaver inden for de nuværende nationalstater, der i virkeligheden har så meget tilfælles, at det altså ikke er staternes udveksling af kultur, der er interessant, men regionernes udveksling af kultur.

Efter vores opfattelse skal kulturen også bruges til, at vi bliver kendt. Vi tror, at kulturudvekslingen kan give interesse for virksomheder og handel og turisme. Og dér vil jeg godt understrege turismen, som jo i virkeligheden er en væsentlig del af kulturudvekslingen. Det at komme rundt og se nuancerne i andre verdensdele og i andre dele af Europa er jo ganske væsentligt. Derfor vil jeg gerne spørge kulturmini-

steren, om ikke et meget tæt samarbejde med industriministeren om turismen ville være noget, der kunne bære fremad.

Den kulturudveksling inden for Europa, som sker, skal efter vores opfattelse bruges til at skabe et vesteuropæisk integreret fællesskab. Men uden for Europa skal den være med til at gøre Europa og Danmark synlig. Det kan jo godt knibe lidt en gang imellem, København er jo af og til hovedstaden i Tivoli, eller hvordan det nu er. Derfor kunne det godt være, at kulturfremstød kunne være med til at gøre os ganske synlige.

Men der er et enkelt område, som også ministeren nævner i sin redegørelse, jeg godt lige vil runde her, og det er dette samarbejde med ulandene gennem Danida. Det er da udmærket, og jeg er også enig i, at det er vigtigt, at vi er med til at bygge en identitet op i en lang række tredjeverdenslande.

Det er jo sådan, at i forbindelse med udviklingen af et samfund er der et fællesskab. Der er en kulturel stamme i et fællesskab. Det kan være væsentligt. Derfor er det rigtigt, at vi ikke kun skal se ulandshjælp som en hjælp til at bygge fabrikker eller bygge veje, eller hvad det nu måtte være, men jo også som et instrument til at skabe en kulturel infrastruktur, om man kan bruge det udtryk. Dér opfatter vi det som et ønske at skabe en kulturel bevidsthed. Det kunne også godt være et ønske om at skabe historie, det kunne være et ønske om at sikre en sproglig udvikling via biblioteker, eller hvad det nu måtte være. Det kunne vel også være på teaterlivets område. Alt det her er flot, og jeg er glad for, ministeren nævner det i redegørelsen.

Men der er én side af dette samarbejde med Danida, der har undret os lidt, og det er, at det skulle være nødvendigt at give Århus ulandsbistand. Vi havde i sommer en sag, hvor et afrikansk orkester, der skulle spille ved Århus Festuge, fik bevilget penge via Danida med baggrund i denne aftale. Og dér må vi i al stilfærdighed sige, at vi synes, at ulandsmidlerne skal bruges i ulandene og ikke i Århus, selv om nogle jo påstår, at det er det samme.

Det kan ikke være rigtigt, at de surt sammenkrabede midler, som vi sætter af til ulandsbistand, skal føre til, at mennesker i Danmark kan få lavere teaterbilletter. Jeg har intet imod afrikanske musikkorps, der render rundt i Århus, men hvis der skal offentlig støtte til det,